

JE MOET ER WAT VOOR OVERHEBBEN

Klucht in vier bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JE MOET ER WAT VOOR OVERHEBBEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2005 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Veere Verschiet - Een vrouw van rond de veertig. Erg chaotisch, geen durfal. Houdt enorm veel van haar dochter en is nu met Tom.

Amylaura - De dochter van Veere. Tussen de 17 en de 22 jaar. Wil graag een echte puber zijn, maar is geen dwarsligger. Een hele leuke, spontane, eerlijke en open meid. Is erg dol op Tom. Speelt in het rollenspel het hoertje Charlie dat erg gevoelig is voor aanrakingen, maar zelf ook uitdagend doet.

Tom - Rond de veertig. De nieuwe liefde van Veere. De ideale man. Grappig, lief, betrouwbaar en een echte vader voor Amylaura. Speelt in het rollenspel de dronken zwerver Koos met oog voor vrouwelijk schoon.

Harry van der Berg - Deurwaarder vanuit het Incassobureau. Rechtvaardig, recht door zee, niet snel op het verkeerde been te krijgen. Erg strak en zich aan de regels houdend. Gaat ver om de waarheid boven tafel te krijgen.

Bente - De zus van Veere, die komt vertellen zwanger te zijn. Durft haar man hierover niet in te lichten. Een verstandige vrouw met karakter. Speelt haar rol als suïcidale anorexiapatiënt vol overgave (door iemand laten spelen die erg slank is)

Senna de Kleer - De bemoeizuchtige, wat simpele buurvrouw die nog wel eens wat mist. Verder eerlijk en lief.

EERSTE BEDRIJF

Eind van de middag.

De deur vliegt open. Amylaura komt binnenstormen. Ze smijt haar tas in een hoek, haar jas in een andere hoek en ze gaat languit met een nors gezicht op de bank liggen. Haar moeder komt geschrokken binnen.

Veere: Kind, wat is er aan de hand? Je komt binnen alsof een orkaan je naar binnen heeft gesmeten.

Amylaura: Die zak. Oh, het is zo'n zakkenwasser. Zo'n lul de behanger. Echt waar. Als ik hem nog eens zie, trek ik zijn tong uit zijn mond, leg hem om zijn nek heen en wurg hem ermee.

Veere: Welke leraar heeft zoveel slechts veroorzaakt dat hij zo'n gruwelijke dood verdient?

Amylaura: Geen leraar. Nee... Mattieu! Wat een klojo zeg. We hadden afgesproken. Na het vierde uur bij het fonteintje. Ik dacht echt dat hij me als vaste vriendin wilde gaan vragen. Mooi niet dus, hè! Ik was iets eerder op de afgesproken plaats en vond hem daar; zoenend met Tara uit de vijfde. Kwijlebal.

Veere: Jee, ik vond het juist zo'n attente, leuke knul. Dat je je zo kunt vergissen in mensen, hè?

Amylaura: En natuurlijk begon 'ie te blèren: "Amylaura, ik kan het allemaal uitleggen." Wat wou die zeggen? Dat 'ie mond op mond beademing aan het oefenen was voor zijn EHBO-cursus?

Veere: Wil je een kopje thee?

Amylaura: Heb je misschien een honkbalknuppel? Daar heb ik nu meer behoefte aan.

Veere: Joh, hij komt er nog wel achter en dan komt hij met hangende pootjes bij je aanzetten: *(met smeekstem)* "Alsjeblieft, neem me terug. Ik heb het niet zo bedoeld. Ik wil alleen maar jou."

Amylaura: Bah, bah en nog eens bah. Ik wil hem echt niet meer zien. *(met sarcastische lach)* Voor z'n eigen bestwil.

Veere: Ik zet een kopje thee. Blijf lekker zitten! *(af naar keuken)*

Amylaura: *(met kindse stem imiterend)* Lautje, ik kan het je allemaal uitleggen. Tara voelde zich niet zo goed. Ze voelde zich alleen. Ze had behoefte aan een arm om haar heen en een tong in haar mond. Bah. Zak! *(de bel gaat. Amylaura na een kort wachten)* Ik ga niet opendoen, hoor. Wie het ook moge zijn, ik sla hem de hersens in. Ik ben te agressief. *(Veere loopt de kamer in en weer uit. Amylaura naroeepend)* En als het die lover van je is; Ga dan maar direct naar

boven, zodat ik niet weet of jullie iets uit aan het spoken zijn. De gedachte aan... 'het' maakt me nog steeds misselijk. *(Veere komt binnen, gevolgd door Tom. Hij grijnst en knijpt Amylaura speels in haar zij)*

Tom: Hé tweede schoonheid van me. Jeminee, wat kijk jij boos. Problemen in de liefde?

Amylaura: *(schiet overeind)* Mam, ik riep toch dat ik iedereen die maar binnen zou komen, aan zou vallen.

Veere: Tom kun je toch wel hebben? Ik ben in de keuken, hoor. Ik had toch beloofd een kopje thee voor je te maken. *(af)*

Tom: *(tilt Amylaura's benen omhoog, gaat zitten en legt haar benen op zijn schoot)* Vertel eens Amylaura. Wat scheelt eraan? Je bent agressief en hebt daar vast een goede reden voor.

Amylaura: 't Is niks. Ik ben een puber, hè? Met onbelangrijke puberachtige hormonenkwesties.

Tom: De liefde. Wat heeft het heertje gedaan?

Amylaura: Die zak heeft me laten zitten voor een Tartaartje.

Tom: Ja, de liefde van de man gaat nog steeds bijna altijd door de maag, hè? Dat zul je altijd weer zien.

Amylaura: Nee, zo heet dat mens. Tara, tartaar dus. Maar ik geef haar de schuld niet, hoor. Het was meneertje Mattieu met zijn rondvliegende hormonen.

Tom: Geloof het of niet; Jongens in de puberleeftijd maken zo vreselijk veel hormonen aan dat ze hun eigen lichaam niet onder controle hebben. Ze begrijpen zelf ook niet waarom ze altijd maar hun... jeeuwel achterna lopen. Ze willen het niet, hoor. Hun verstand zegt hen dat ze moeten nadenken en ze maken het ook bewust mee, als ze verkeerde dingen doen, maar ja, het gaat vanzelf.

Amylaura: *(gaat rechtop zitten)* Geloof het zelf. Mattieu en ik waren al verder. Het puberale was al van onze relatie af.

Tom: *(met lach)* Kind, je moet nog veel leren. Echt, over een jaar of twintig begrijp je wat ik bedoel.

Amylaura: *(Veere komt op met dampende thee mok)* Ik zal het nooit leren, want ik begin nooit meer aan een vent.

Veere: Alles went, behalve een vent. Ja, het is echt waar.

Tom: Nou bedankt. Ik dacht dat je mij inmiddels wel goed genoeg doorzag. Dat je me kende en een beetje gewend aan me was.

Veere: Bijna. Maar nog niet helemaal. *(de bel gaat weer)*

Amylaura: Ik doe wel open. Ik geloof dat ik weer normaal kan ademen. *(af via haldeur. Veere zet de mok neer en gaat dicht naast Tom op de bank zitten)*

Veere: 't Is een leuke meid, hoor. Maar soms... Ik ben blij als de puberteit voorbij is.

Tom: Geloof me, die twee meiden van mij zijn tien keer erger. *(Veere kijkt ongelovig)* Ja echt, pas kwam Suzan op zaterdagavond maar niet thuis. We hadden een klok ingesteld, maar het duurde maar en duurde maar. Doodongerust dat mijn ex-vrouw was. Ze belde me op om te vragen of ik misschien polshoogte wilde nemen. Ik naar de uitgaansgelegenheden toe. En wie zag ik daar, bij een heg onder een lantaarnpaal? Suzan. Al zoenend met een man van zeker vijftig. Als ik haar niet de auto in had gesleurd hadden ze nog wel meer gedaan. *(Amylaura komt binnen. Ze heeft een brief in haar hand en kijkt hier wat ongemakkelijk naar)*

Amylaura: Mam, ik heb hier een aangetekende brief van Woondiensten Schavendeel. Dat betekent niet veel goeds, hè? *(Veere springt op en trekt, bezorgd kijkend, de envelop uit Amylaura's handen. Ze scheurt hem open en laat haar ogen in een razend tempo over de letters gaan)*

Veere: *(verbaasd)* Een huurachterstand van vier maanden? Echt niet. Dit moet een vergissing zijn.

Amylaura: Mam, je bent meestal niet zo netjes met je betalingen, hoor.

Veere: Nee, maar vier maanden?

Tom: De hoeveelste herhaling is dit?

Veere: Er staat boven *(zoekt in brief)* 'derde herinnering'.

Tom: Oh jee, dat is dan zeker de laatste. Als je nu niet snel betaalt, gaan ze andere stappen ondernemen.

Veere: Maar ik kan echt niet zomaar vier maanden huurgeld ophoesten. Ik ben platzak en sta bloedrood.

Tom: Hoeveel moet je betalen?

Veere: Even zien. *(leest en rekent)* 4 keer 465 euro en incassokosten. Dat is in totaal... Wat? ... 1995 euro. Maar dat heb ik niet.

Veere: Even zien. *(leest en rekent)* 4 keer 465 euro en incassokosten. Dat is in totaal... Wat? ... 1995 euro. Maar dat heb ik niet.

Amylaura: Mam, waarom heb je het zo ver laten komen? Jemig zeg, leer je nou nooit eens iets bij?

Veere: Maar... Ik bedoel, ik kon het niet helpen. M'n baas heeft maanden gewacht met de uitbetaling van mijn loon, omdat de papieren maar niet rondkwamen...

Amylaura: Geen smoesjes! Je bent het gewoon vergeten.

Tom: Misschien moet je een lening aanvragen bij de bank.

Veere: En een rente opbouwen die abnormaal hoog is? Ben je gek?

Ik ga dit eerst tot op de bodem uitzoeken. Volgens mij vergissen ze zich in een paar maanden.

Amylaura: 't Zal wel weer. Ik ga naar boven. *(denkt snel na)* M'n huiswerk doen. *(lachend)* Tuurlijk... *(af. Veere staat nog steeds wat ongemakkelijk met de brief in haar handen. Tom masseert haar schouders)*

Tom: Het komt wel goed. Het is nog geen 2000 euro. Daar komen we wel uit.

Veere: Oh Tom, ik vind het vreselijk om toe te geven. Maar Lau heeft wel gelijk. Ik loop altijd achter met m'n betalingen. Ik wil het niet, maar het gaat vanzelf.

Tom: Weet je wat wij doen? Jij pakt je boekhouding en dan gaan we er samen even rustig naar kijken.

Veere: Geloof me, als een tsunami een kantoor overspoeld, kun je alles nog beter terugvinden dan als je mijn boekhouding op orde wil krijgen.

Tom: Pak er gewoon eens bij wat je hebt. We komen er samen echt wel uit. *(Veere loopt naar de kast in de rechterachterhoek van het podium en trekt een la open. Ze haalt er een paar mappen uit en wat losse papieren. Ze legt ze op het tafeltje)* Zie je wel? Dit valt echt wel mee. *(begint wat te bladeren. Veere loopt naar het kastje links van de kamer, trekt een lade open en pakt hier papieren uit. Ook deze brengt ze bij Tom)* Ik ben wel wat gewend. *(bladert weer. Veere loopt nogmaals naar dit kastje toe en trekt nog een lade open. Weer een stapel papieren, heel overdreven allemaal. Ook dit brengt ze bij het tafeltje)* Oké. Het overzicht wordt al minder. Maar we blijven optimistisch. *(bladert met een wat ernstiger gezicht. Veere loopt de kamer uit naar de keuken. Tom bekijkt de stapel moeilijk. Dan komt Veere terug met een hele doos)*

Veere: We zijn er bijna. Zie je door de bomen het bos nog?

Tom: Dat wel, maar ik zie de bomen niet meer. *(Veere loopt naar de gang en komt terug met nog een laatste lade papieren)*

Veere: Dit is het. *(ze gooit alles op de al gemaakte stapels en gaat naast Tom op de bank zitten)* Goed, waar zullen we beginnen?

Tom: Ehm... *(kijkt heel moeizaam naar de stapels)* Lief, zet een grote pot koffie. Hier zijn we nog wel even mee bezig, ben ik bang.

Veere: *(staat al op - wat bezorgd)* Denk je het echt?

Tom: Binnen een maand lukt het ons wel, hoor. *(Veere gaat af naar de keuken. Tom zucht eens diep en kijkt moeilijk naar alle stapels. De bel gaat. Tom licht gelukkig, luid)* Zal ik gaan? Of zijn er nog mensen die mij niet kennen en me niet mogen zien?

Veere: *(vanuit keuken)* Man, die tijd hebben we al lang achter ons

gelaten, hoor. Ga maar gewoon opendoen. *(Tom staat op en gaat af via de haldeur. Bente komt de kamer juichend in rennen. Ze springt zelfs zo hard dat de grond ervan trilt. Tom kijkt lichtelijk geïrriteerd)*

Bente: *(enthousiast)* Waar is mijn zus? Ik moet haar spreken. Ik heb zulk goed nieuws.

Tom: *(knikkend)* Ik weet het al...

Bente: *(staat plots stil - verbaasd en teleurgesteld)* Maar... hoe kun je dat nou weten? Mijn man weet het nog niet eens.

Tom: Een moeder... Die herken je uit duizenden. Vooral als het om de eerste gaat.

Bente: Och, je weet het echt. *(sip)* Ook niet leuk!

Tom: Maar Veere weet het nog niet. Ga het haar maar vertellen, joh. Ga maar even lekker in de keuken op en neer staan springen.

Bente: Doe ik. *(omhelst Tom en geeft hem een kus op zijn wang)* Oh, ik ben zo blij. Zo gelukkig. *(af naar keuken. Amylaura komt op uit haldeur)*

Amylaura: Is Sugar Lee Hooper op bezoek, ofzo? *(ziet papieren verspreid over tafel en grond)* Ja, dat is ze zeker. *(kijkt Tom aan)* Ik lag op bed te luisteren naar... ik bedoel, ik was druk mijn huiswerk aan het leren en denderde bijna met bed en al van m'n bed af... Ehm, nee dat kan niet. Nou ja, je weet wat ik bedoel.

Tom: Je tante is hier. Met groot nieuws. Ga maar snel naar de keuken. *(vanuit de keuken klinkt een enorme gil van blijdschap van Veere. Bente schreeuwt weer mee)*

Amylaura: Is ome Rudolf eindelijk heengegaan? *(ziet Tom raar kijken)* Tenminste, dan zou ik zo reageren. Chagrijnige vent!

Tom: Ga nou maar mee gillen!

Amylaura: Hé! Ik ben een puber. Ik laat me niet zo gaan, hè! Dan word ik aangestaard. Zelf nooit een puber geweest? *(af naar keuken)*

Tom: *(hoofdschuddend)* 't Zal je kind wezen! Wat een bijzonder grietje is het toch ook. *(wrijft in handen en loopt naar de stapels papieren toe)* Goed, ik zou me bemoeien met de boekhouding van dame Verschiet. Tom, wees een vent! *(zoekt weer in stapels. Vanuit de keuken klinkt gegil van Amylaura. Ze komt direct naar binnen rennen en staat als een malloot op en neer te springen, in haar handen te klappen en luid lachend. Ze omhelst Tom)*

Amylaura: Ik word tante. Ik word tante. Tom, ik word tante. En dan word jij oom. *(is nog even blij, maar ziet in dat het niet klopt)* Hoe kun jij nou oom worden als ik tante word? Ik heb toch geen verkering met jou? *(walgend)* Nee, natuurlijk heb ik geen verkering

met jou. Maar wat word ik dan? (*Bente en Veere zijn hand in hand binnen komen lopen*)

Bente: Het kindje dat hier in mijn buik groeit, wordt jouw nichtje of neefje.

Amylaura: (*stilte - blijdschap verdwijnt helemaal*) Mijn nichtje of neefje? Niet meer dan dat? Kan ik niet eens als een echte tante oppassen!

Bente: Van oppassers kunnen we er niet genoeg krijgen. Natuurlijk mag je oppassen, zo vaak je wilt.

Amylaura: Ja, maar dan loop ik over straat, met dat kleine meisje aan mijn hand en dan moet ik tegen iedereen zeggen dat ik haar nicht ben.

Tom: Niemand hoeft dat toch te weten. Zeg gewoon dat je haar tante bent. (*Amylaura begint weer op en neer te springen. Ze pakt Veere vast en daarna Bente*)

Amylaura: Ik word tante, ik word tante. Yeehoo. (*serieus*) Oh mam, dan kan ik soms niet naar school, hoor, want dan moet ik oppassen.

Veere: Dat mocht je willen, Lau. Zo werkt dat niet.

Amylaura: (*weer licht teleurgesteld, maar smekend*) Ah... Ah toe!

Veere: (*tot Bente*) Hoe reageerde Rudolf?

Bente: (*ook wat terughoudender*) Ik... ehm... ik heb het hem nog niet verteld eigenlijk. Ik ben bang voor zijn reactie.

Tom: Hebben jullie het wel al over kinderen gehad?

Bente: Ja, meer dan eens. Hij wilde... ehm... er eigenlijk nog even over nadenken.

Amylaura: (*zacht tot Tom*) Zie je? Dood wil je hem hebben. (*Tom kan een klein lachje niet onderdrukken*)

Veere: Wanneer ga je het hem vertellen? Het moet toch gebeuren.

Amylaura: Joh, hij vindt het vast helemaal het einde. Echt hoor, zo werkt dat met die vaders. In het begin zijn ze nog wat terughoudend, maar daarna zijn ze bijna nog blijer dan hun vrouwtje.

Veere: Hoe kom jij aan die wijsheid?

Tom: Van mij geleerd. Zo ging het bij mij ook. Eerst had ik echt zoiets van; wat moet dat worden, maar na een aantal maanden zwangerschap, wilde ik elke dag luisteren naar dat vruchtje binnen in.

Bente: (*bangig*) Een paar maanden?

Amylaura: Hij bedoelt 'een paar weken'. Ja, een spraakverging is menselijk, nietwaar?

Tom: Spraakverging? Bestaat dat woord?

Veere: Hij heeft het recht het te weten. En zo snel mogelijk. Joh, geloof me. Hij vindt het allemaal heus wel leuk. Natuurlijk ook wel spannend, maar ook erg leuk. Echt!

Amylaura: Ja joh, ga naar zijn werk toe, met een knuffeltje of en rammelaar ofzo en geef hem zo een hint. Dan hoef je het niet eens hardop te zeggen.

Tom: Ik moet zeggen dat dat een goeie van je is, Amy. Als ik een vrouw was, zou ik het ook zo aanpakken, geloof ik.

Bente: *(weer blij)* Ja natuurlijk. Ik moet het direct doen. Rudolf heeft het recht het als eerste te weten. *(ziet in)* Oh, dat kan al niet meer.

Amylaura: Joh, weet hij veel. Niet zeggen dat wij het al weten. Dan is het allemaal in orde.

Bente: Dan ga ik... Bedankt.

Veere: Rustig aan met die kleine in je, hè!

Amylaura: *(met tedere stem en met zwaaitje naar de buik van Bente)* Dag nichtje. *(Veere loopt met Bente mee naar de gang. Amylaura maakt nog even een raar vreugdesprongetje)* Spannend hè?

Tom: *(meespelend)* Ja, behoorlijk.

Amylaura: *(geeft speelse tik in Toms buik, die voorover zakt)* Ja hoor. Ik ga boven even televisie kijken. *(ziet in)* Ja, ik kan het beste leren met de tv of de radio aan. *(af. Veere komt direct op, met in haar handen nog een stapel papieren die boven op de rest van het tafeltje komt te liggen)*

Veere: Ja, ik herinnerde dat ik ook nog een laasje in de gang had. Oké koffie. Dat was ik aan 't zetten voor ik hoorde dat ik tante werd.

Tom: Ik ga ondertussen verder met... dit... *(Veere af. Tom doet weer een verwoede poging structuur in de zoi te vinden en aan te brengen)* Goed, ik moet stapeltjes maken. Energie, water, huur en wat ik nog tegenkom. *(pakt papier op)* Dit is een rekening van... de Boekenclub. Weer een ander stapeltje dus. Jee, 2003 **(of een ander jaartal dat zo'n twee jaar geleden is)**. Nou, daar kom ik nog wel een herinnering van tegen. Of juist niet. Dan heeft ze het toen betaald... Pff, wat een werk wordt dit. *(Veere komt op met twee mokken koffie)*

Veere: Een verse mok koffie. Zo kunnen we er wel tegenaan. Zie je al weer wat bomen?

Tom: Hoeveel bomen zijn er te vinden?

Veere: Huh?

Tom: We komen er wel uit. Kom, ga zitten! *(Veere doet het)* Kijk, we gaan alles sorteren. Eerst maken we hoofdgroepen, daarvan maken we subgroepen en daarna leggen we alles op datum.

Veere: *(vol verwondering met een blik op Tom)* Dat klinkt goed, zeg.

(de bel gaat) De bel! Ik ben zo terug. *(af naar hal)*

Tom: Natuurlijk! Zo duurt het geen maand, zo duurt het minstens een jaar. Veere, Veere, hoe kun je zoveel papieren opsparen?

(Veere komt terug met buurvrouw Senna) Senna: Zo, de grote schoonmaak?

Veere: Zoiets.

Senna: *(aanstellerig)* Oh, Tom is er ook.

Tom: Dag Senna.

Senna: *(kwijlend)* Hoi... *(komt dichterbij)* Echt meneer, u lijkt zo op Tom Cruise. Elke keer als ik u zie, moet ik weer aan die lekkere vent denken.

Tom: Ik zie het maar als een compliment.

Senna: Ja, zeker wel. Oh ja, zeker wel. Hoe is het... hoe is het er nu mee?

Tom: Goed hoor. En met u?

Senna: Wat lief dat u dat vraagt. Ja, met mij gaat het goed. Nou ja, ook niet helemaal waar. Ik ben bij de dokter geweest en ik... ik heb... *(fluisterend)* aambeien. Vandaar dat zitten me zo'n pijn deed.

Veere: Kan Tom misschien een kopje koffie voor je inschenken?

Senna: Tuurlijk. Maar ik blijf wel staan koffie drinken als dat goed is. Zitten doet me zo'n boel zeer.

Veere: Dat maakt ons niets uit, hoor.

Tom: En er zijn toch ook genoeg staande recepties, nietwaar?

Senna: *(lacht aanstellerig)* U bent zo grappig, Tom Cruise *(lacht weer)*

Tom: *(terwijl hij naar de keuken loopt)* Tom is alleen wel al bezet. *(af)*

Senna: *(wat beteuterd)* Wat wil 'ie daarmee zeggen? Betekent dat iets, Veere?

Veere: Ja, gewoon. Tom Cruise is bezet. En deze Tom ook.

Senna: Ja, dat wist ik wel. *(lacht knorrig)* Nee, ik dacht dat hij misschien iets anders bedoelde. Mens, waar heb je hem toch op weten te duiken? Dat ik zo'n gouden kerel niet zelf heb leren kennen.

Veere: Vergeet je Sting niet?

Senna: Och ja, Sting! Ook zo'n gouden kerel. Ja, ik heb hem een keer mogen ontmoeten en werkelijk waar, d'r was iets tussen ons. Een bepaalde natuurkundige reactie. We hadden echt allebei het idee dat we elkaar al jaren kenden.

Veere: Weet ik, Senna. *(snel ander onderwerp)* Maar joh, aambeien. Pijnlijk zeker?

Senna: Alsof je met je kont in een struik bramen zit en deze er als stroop aan blijft hangen. De stekels natuurlijk in je kont houdend.

Veere: Ja, erg pijnlijk. (*Tom komt weer op*) En heb je er nu een zalfje voor?

Tom: Waarvoor? Is dat iets nieuws voor in de koffie ofzo? In plaats van suiker en melk?

Senna: (*lacht weer knorrend*) Nee joh, grapjas. Een zalfje voor m'n aambeien.

Tom: Aardbeien erop uitsmeren. Geloof me! Recept dat mijn moeder altijd gebruikte. Ze waren zo weg. (*geeft koffie aan Senna*)

Senna: (*lacht weer*) Grappig en wijs. Het moet Tom Cruise wel zijn.

Veere: Voelt Fifi zich alweer een beetje beter? Eet ze alweer helemaal goed?

Senna: Och ja, dat arme beest. Ze lag daar maar. Op d'r kleedje, als een propje hooploosheid.

Tom: (*met vreemde blik*) Hooploosheid?

Veere: Sst Tom!

Senna: Ze keek me aan met van die waterige oogjes en zei dat ze zich echt zo slecht voelde. Maar het gaat plots weer wat beter. Veel beter eigenlijk. Ze heeft vanmorgen d'r hele bakje opgegeten.

Tom: D'r hele bakje? Dat valt vast zwaar op d'r maag.

Senna: (*lacht weer*) Mister Cruise, hou op! Ik kan niet blijven lachen, dan doen m'n aambeien zeer. Die druk erop dan, hè?

Veere: Hoe ver ben je met je koffie? (*met lachje*) Ja, ik wil je niet weg hebben, maar Tom en ik hebben het berendruk.

Senna: Ja, met de jaarlijkse schoonmaak. Ik snap het. Ben zo klaar. De melk heeft de temperatuur van de koffie zoveel naar beneden gebracht dat het me snel moet lukken.

Tom: (*na korte stilte*) Smaakt het goed?

Senna: Heb jij zeker gezet, hè? De elegantie druipt er vanaf. Ik kan ruiken met hoeveel liefde en geduld hij gemaakt is.

Veere: Ja, ik kan erg goed koffie zetten.

Senna: Oh, heb jij hem gemaakt? Nou, heerlijk hoor, Veer. Daar was ik echt aan toe. (*neemt de laatste slok*) Goed, dan zal ik jullie voor zolang alleen laten. Jullie hebben het nog zo druk.

Tom: Sterkte met die aardbeien hè?

Senna: Bedoel je nu die aardbeien van je moeder of de aambeien op mijn kont?

Tom: Die aardbeien op je aambeien.

Veere: Ik zal je even naar de deur brengen. Kom maar! (*loopt al naar de deur*)

Senna: Dag Tom Cruise. Tot snel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto